

بررسی میزان بخشش و ارتباط آن با متغیرهای جمعیت شناختی در بین دانشجویان

طیبه محمودی

کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی، دانشگاه شهید چمران اهواز Mahmoodi_tayeb@yaho.com

چکیده

به منظور کنار آمدن با پیامدهای مخرب رفتارهای آسیب رسان افراد نیاز دارند که یکدیگر را ببخشند. بخشش مجموعه‌ای از تغییرات انگیزشی است که پس از رنجش‌های معنی‌دار بین فردی رخ می‌دهد. هدف از مطالعه حاضر بررسی میزان بخشش و ارتباط آن با متغیرهای جمعیت شناختی در میان دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز بود. طرح تحقیق از نوع همبستگی و جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز در سال تحصیلی ۱۳۹۳-۱۳۹۲ بود. نمونه شامل ۴۰۰ نفر (۲۰۰ دختر و ۲۰۰ پسر) و با روش نمونه‌گیری تصادفی چندمرحله‌ای طبقه‌ای انتخاب شد. ابزار اندازه‌گیری شامل مقیاس بخشش هارتلند بود و داده‌ها با استفاده از آزمون آماری تحلیل واریانس یک‌طرفه و آزمون t برای گروه‌های مستقل تحلیل شد. تفاوت مشاهده‌شده بین دانشجویان با گروه‌های سنی مختلف در بخشش برابر با ۱/۷۴ و معنی‌دار نبود. همچنین تفاوت مشاهده شده بین میزان تحصیلات دانشجویان در بخشش برابر با ۱۱/۰۶ و در سطح ۰/۰۰۱ معنی‌دار بود. اما تفاوت میان افراد در رشته‌های مختلف تحصیلی در بخشش بر اساس آزمون آماری تحلیل واریانس یک‌طرفه برابر با ۱/۰۹ و معنی‌دار نبود. تفاوت دانشجویان مرد و زن در نمره بخشش بر اساس آزمون t برای گروه‌های مستقل ۵/۱۱ و در سطح ۰/۰۰۱ معنی‌دار بود اما تفاوت دانشجویان مجرد و متأهل بر اساس آزمون t برای گروه‌های مستقل در نمره بخشش برابر با ۱/۴۶- و معنی‌دار نبود. بخشش می‌تواند خشم را کاهش دهد و کاهش در علل خشم، افسردگی و رفتار ضداجتماعی را نیز کاهش خواهد داد. با افزایش میزان بخشش، نه تنها از میزان جرم و جنایت کاسته می‌شود، بلکه با افزایش آرامش روانی و نشاط افراد، رضایت از زندگی آنان نیز افزایش خواهد یافت.

واژگان کلیدی: بخشش، دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز، متغیرهای جمعیت شناختی